

સલામી સવારની..

શાંત સરોવરે નાખ્યો પથ્થર, વમળ સર્જ્યા!
ખિલ્તો સંતાપનો સૂર્ય નોટાનાં કમળ સર્જ્યા!
ઉમળકો વચનપાલનનો કુદા અંધારામાં -
‘બે નાંબરી’ ના નામે અર્થતંત્રે વમળ સર્જ્યા!

થયા છે ચૂપ!
‘અરણ્ય’ના તાપમાં -
‘સ્વામી’ થોકાય...
(સુભ્રમણ્યમ શાંત)

થૈ ગ્યું ગરીબ!
નાણા વિલાસ નાથા!
‘ગઝબંધન!’
(મશાંત અશાંત)

સુપ્રભાતમ્
સુરેષા પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

હાઈકુ

ચિંતન

સુત બિત લોક ઈષ્ટના તીની, કેદિ કે મતિ ઈષ્ટ ફૂત ન મલીની

ઉપરોક્ત ચોપાઈ ઉત્તરકાંડમાંથી લેવાયેલ છે.
પુત્ર-ધન અને લોકપ્રતિષ્ઠા આ ત્રણ એષણાએ કોની બુદ્ધિ મલીન નથી કરી??
પુત્ર-સંતાનની ઈચ્છા માણસને ગાડપણની હદ સુધી લઈ જાય છે ઘણી ભોળી સ્ત્રીઓ સંતાનની એષણામાં સાધુ-બાવા-ભૂવાના ચક્રદરમાં અટવાઈ જીવન ધૂણધાણી કરી નાખે છે.
પ્રતિષ્ઠા મેળવવા માટે પણ માણસ કોઈ પણ હદે સ્પર્ધાની ઘેલછામાં ઘણું ગુમાવે છે.
અને ધન પ્રાપ્તિ માટે ટૂંકા અને ખોટા રસ્તે માણસ લુંટ-ચોરી-છેતરપીડી ઉપરાંત સગા-સંબંધીની હત્યા સુધીનાં હિચકારા કૃત્યો કરતાં પણ જરાય અચકાતા નથી.
પુત્ર-ધન અને લોકપ્રિયતા માટે માણસની મતિ મલીન થઈ જાય છે સાચું-ખોટુંનો વિવેક રહેતો નથી-સ્વાર્થમાં અંધ થઈ જાય છે.

- સુવિચાર**
- સમાજની માનસિકતા ટાલિયા જેવી છે, ટાલિયાઓની વસ્તીમાં કોઈને માથે વાળ ઊંચે તો બીજા ટાલિયાઓ એને પોતાનું અપમાન સમજે છે - શાહબુદ્દિન રાહોડ
  - સોનાની દુકાને જઈ માણસ એવું નથી પૂછતો... ‘સોનું કેમ મણ આપ્યું...?’ અને લોખંડની દુકાને જઈને તે એવું નથી પૂછતો... ‘એક તોલો લોખંડનો શું ભાવ હો...?’ - એસ. ભટ્ટાચાર્ય
  - માણસ ઈશ્વરની એસેડેસ છે. યાદ રહે માણસને કદાચ ઈશ્વર વિના પરવડી શકે પણ ઈશ્વરને માણસ વિના કદી ચાલવાનું નથી - જનકલ્યાણ
  - પોતાની નિર્ણયશક્તિ ન હોય એવો માણસ કપાયેલા પતંગની જેમ ક્યારે કઈ દિશામાં જશે તે કદી શકાતું નથી - સંત રોમિલ
  - બે વાત સોએ યાદ રાખવા જેવી છે... પ્રેમ પ્રોપર્ટી નથી... પણ પ્રેમ જેવી પ્રોપર્ટી બીજી એકેય નથી - વજુ કોટક
  - દરેક પુસ્તકને બે કિંમત હોય છે. એક એના પૂંઠા પર છપાયેલી હોય છે... અને બીજી વાંચતીવેળાએ વાચકોના દિલમાં અંકતી હોય છે - મોરારિ ડાપુ (સંકલન : દિપક વી. આસરા)

બોધકથા

કૃષ્ણસિંહજી મોટા જાગીરદાર હતા. સત્સંગ અને સ્વાધ્યાયથી સંસાર પ્રત્યે વૈરાગ્ય જાગ્યો ઘરબાર છોડી તપસ્વર્થ માટે નીકળી પડ્યા - તપ દ્વારા જ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું અને સંત કૃષ્ણદાસજી વૈરાગીબાબા તરીકે ખ્યાત થયા - ત્યાગ પછી માત્ર એક તૂંબડું સાથે રાખતા જે બાવા-પીવાના ‘સાધન’ તરીકે કામ આવતું હતું.
એકવાર બપોરે નદી કાંઠે પાણી પીવા જતા હતા વિચાર્યું તૂંબડાંમાં ઠંડુ પાણી ભરી એક વૃક્ષની છાયામાં બેસી નિરાંત પાણી પીઈ.
... ત્યાં એક રૂઝપૂષ્ટ ફૂતર પાછળથી દોડતું આવ્યું અને બે પગ નદીમાં રાખી ખુશખુશાલ રીતે બચ-બચ કરતું પાણી પીવા લાગ્યું અને કાંઠે ઉભેલા સ્વામીજી સામે જોઈ જાણે કંઈક કહેતું હોય તેમ - મરકી ફરી પાણી પી જતું રહ્યું...
સ્વામીજીએ વિચાર્યું કે આ ફૂતરે કેવી અપરિગ્રહી છે તેની પાસે તૂંબડું પણ નથી, મારી સામે જોઈ કદાચ એ એવું જ કંઈક કહેવામાં માગતું હશે!
સ્વામીજીએ તૂંબડું નદીમાં ફેંક્યું - ખોલે ખોલે પાણી પીધું... ખૂબ સંતોષ થયો.

બાની સાથે ગયું બાળપણ ગામ જવાની હઠ છોડી દે વસતિ વચ્ચે વિસ્તરતું રણ ગામ જવાની હઠ છોડી દે બન્યો ડેમ ને નદી સુકાઈ ગામ જવાની હઠ છોડી દે ખેતર વૃક્ષો ગયાં કપાઈ ગામ જવાની હઠ છોડી દે ચોરો તૂટ્યો ગયા પાળિયા ગામ જવાની હઠ છોડી દે નથી ગોખળા બચ્યા આળિયા ગામ જવાની હઠ છોડી દે નથી વાવતા ભાઈ મકાઈ ગામ જવાની હઠ છોડી દે લોહી ખરું પણ નથી સગાઈ ગામ જવાની હઠ છોડી દે નથી ઓટલે ભીંતે ઓકળી ગામ જવાની હઠ છોડી દે સગપણ ભૂલી પ્રજા મોકળી ગામ જવાની હઠ છોડી દે પાદર રસ્તા નામ પૂછશે ગામ જવાની હઠ છોડી દે ‘કોનું છે ભે કામ ?’ પૂછશે ગામ જવાની હઠ છોડી દે સગાં અને સગપણ સૌ છૂટ્યાં ગામ જવાની હઠ છોડી દે ખેતર સાથે અંજળ ખૂટ્યાં ગામ જવાની હઠ છોડી દે તને કોકનાં વેણ વાગશે ગામ જવાની હઠ છોડી દે વાતવાતમાં દુઃખ લાગશે ગામ જવાની હઠ છોડી દે આંબા રાયણ મહુડ કયાં છે? ગામ જવાની હઠ છોડી દે નોધારી ટેકરીઓ ત્યાં છે ગામ જવાની હઠ છોડી દે ગયા સોબતી ના રહી શાળા ગામ જવાની હઠ છોડી દે બધા લોક શીખ્યા સરવાળા ગામ જવાની હઠ છોડી દે નથી નેળિયાં સડકો થે ગે ગામ જવાની હઠ છોડી દે એક સીમ પણ ધોખો દે ગે ગામ જવાની હઠ છોડી દે છાશ રોટલો ગયાં વસૂકી ગામ જવાની હઠ છોડી દે માટીએ પણ માયા મૂકી ગામ જવાની હઠ છોડી દે

- મણિલાલ હ. પટેલ

ગુજરાતી કવિતામાં વતનપ્રેમના ઘણા કાવ્યો લખાયા છે. વતન છોડવાની પીડા, ઝૂંપાઓ અને કવિઓએ કલાત્મક રીતે કાવ્યબદ્ધ કર્યાં છે. પરંતુ આજથી ૩૩ વર્ષ પહેલાં ૩૪ વર્ષની ઉંમરે આપણી ભાષાના જાણીતા

માટીની મમતનું માર્મિક ગીત : ગામ જવાની હઠ છોડી દે

કવિ અને વિવેચક ડૉ. મણિલાલ હ. પટેલની કલમે ગુજરાતી ભાષાનું એક યાદગાર કાવ્ય-ગીત ‘ગામ જવાની હઠ છોડી દે’ લખાયેલું. જે ૧૯૮૩માં પ્રગટ થયેલા કવિના કાવ્યસંગ્રહ ‘પદ્મ વિનાના દેશમાં’ સમાવિષ્ટ થયેલું છે. પ્રથમ જ પંક્તિમાં હૃદયને ચીરી નાખે એવી વેધક પીડા વ્યક્ત કરતા કવિ કહે છે કે -

‘બાની સાથે ગયું બાળપણ, ગામ જવાની હઠ છોડી દે, વસતિ વચ્ચે વિસ્તરણું રણ, ગામ જવાની હઠ છોડી દે’

આજે ‘બા’ શબ્દ ‘મમ્મી’માં ફેરવાઈ ગયો છે. હવે પરિવારોમાં ‘બા’ રહ્યા નથી. માત્ર ‘મમ્મી’ ની કે ‘આયા’ની આંગળી પકડીને મોટું થતું બાળક ‘બા’નો પ્રેમ ક્યાંથી પામી શકે? અને જે ઘરમાં ‘બા’ નથી ત્યાં ‘બાળપણ’ પણ ક્યાંથી હોય? એટલે તો કવિ કહે છે કે ગામ જવાની હઠ છોડી દે, હવે એ ગામમાં જઈને શું કરીશ? હવે તો એ ગામની વધતી જતી વસતિ પણ વસતિ નથી જાણે કે રણ વિસ્તરતું હોય એવું લાગે છે. ચારે તરફ સપ્તાટા. લીલાશમ્ય વૃક્ષો જેવા જે અગાઉ સંબંધો હતા તે ઘટી રહ્યા છે.

જે ગામના પાદરે કલવર કરતી નદી વહેતી હતી તે નદી પણ સુકાઈ ગઈ છે અને ત્યાં હવે ડેમ બંધાઈ ગયો છે. વૃક્ષોની સાથે ખેતર પણ કપાઈ ગયા છે. ત્યાં હવે નથી ઠંડક કે નથી છાયા એ ગામ જવાની હઠ છોડી દે. ગ્રામ સંસ્કૃતિનો રખેવાળ ચોરો હવે તૂટી ગયો છે. શૂરાતન ભર્યા પ્રસંગોના પહેરેદાર પાળિયાઓ પણ હવે નથી રહ્યા. હવે ઘરોમાં ગોખલા નથી રહ્યા. અન્ય ધાન્યના પ્રભાવમાં હવે ભાઈઓ મકાઈ પણ નથી વાવતા કે જે મકાઈના રોટલા અને ડુંગળીનો દડો મુઠ્ઠીથી તોડીને મીઠાશથી ખાતા હતા. તે હવે નથી રહ્યું. એક જ કુટુંબનું લોહી છે પણ એ સગાઈ હવે નથી રહી. એવા ગામ જવાની હઠ છોડી દે એવું કવિ પોતાની જાતને સમજાવે છે. કવિના પ્રત્યેક ધબકારમાં ‘ગામડું’ ધબકે છે. પણ ગામડું છોડવાને વર્ષો

વિચા છે. હવે બધું બદલાઈ ગયું છે. ગામડામાં ગોણણથી ઓટલા અને ઘરની દીવાલો લીંપવાની પરંપરા આજે ક્યાં રહી છે? એમાં હાથની આંગળીથી ચિતરાતી ડિઝાઈન પણ લુપ્ત થઈ ગઈ છે. આજે ઓટલે કે ભીંતે ઓકળી ક્યાં છે? તો વળી હવે ગ્રામપ્રજા પણ શહેરીજનની જેમ સગપણને ભૂલવા લાગી છે. એવા ગામમાં જઈને શું કરીશ?

હવે એ ગામના પાદર રસ્તાઓ પણ અજાણ્યા થઈ ગયા છે. તું જઈશ તો તારું નામ પૂછશે. અને પૂછશે કે કોનું છે ભે કામ? ત્યારે તું શું કરીશ? હવે તારું ત્યાં કોઈ નથી વસતું. તારા શ્વાસોમાં માટીની જે મહેક હતી તે હવે નથી રહી. હવે એ બધા સગાને સગપણ સૌ છૂટી ગયા છે. ખેતર સાથેના અંજળપાણી ખૂટી ગયા છે. હવે એ ગામ જઈને શું કરીશ?

આટલા વર્ષોથી ગામ છોડી દીધું. ક્યારેક એ ગામની એ ધૂળ, વૃક્ષો, શેરી, પાદર, નદી, નાળા, સંબંધોની ભાળ ન લીધી અને હવે આટલા વર્ષો એ ગામમાં જઈને શું કરીશ? તારો જે ગામ સાથેનો ‘પૂળસંબંધ’ હતો એ તો તે તોડી નાખ્યો છે તો હવે ત્યાં જવાની હોદ શા માટે? હવે ત્યાં જઈશ તો કો’કના વેણ વાગશે. વાત વાતમાં દુઃખ પણ લાગશે. કેમ કે હવે ત્યાં બધાની એ પહેલાની ભાષા નથી રહી. હવે એમાં વ્યંગ્ય આવશે.

હવે એ આંબા, રાયણ અને મહુડ ક્યાં છે? કોઈની વારીધુંમાં છાનામાના જઈને આંબાની કેરીઓ તોડતા તા, ગામને પાદર ઉગેલા રાયણના ઝાડ ઉપર ચડીને મીઠી રાયણ ખાતા તા, એ બધું હવે ત્યાં નથી, હવે તો માત્ર ત્યાં નોધારી

ટેકરીઓ એકલી ઊભી છે, હવે એ ગામમાં શાળા પણ નથી કે જે શાળામાં સૌ મિત્રો, ‘સોબતી’ ગામ છોડીને જતા રહ્યા છે. હવે એ જ ગામના લોકો ‘સરવાળા’ કરતા શીખી ગયા છે. જે ગામમાં કદી પણ કોઈ હિસાબો નહોતા થતા ત્યાં આજે ઘેર ઘેર ‘સરવાળા’ થાય છે. એ આપણી કેટલી મોટી કરુણતા છે? જે ખેતરમાં કેડીયું હતી. ગામની નાની-નાની શેરીઓ હતી ત્યાં હવે ડામરની સડકો થઈ ગઈ છે. હવે ગામમાં સીમ જેવું કે નથી રહ્યું. બધે પાક મકાનો થઈ ગયા છે. માત્ર સીમ હોવાનો ભાસ રહ્યો છે.

‘બા અને બાળપણ’ વિનાના ગામના જૂના સંસ્મરણોની પીડા લેને આરંભાયુ કાવ્ય અંતમાં ‘છાશ અને રોટલા’ ના અભાવ દ્વારા આપણને સૌને ગ્રામવેભવ ગુમાવ્યાની અનુભૂતિ કરાવી જાય છે. જુઓ અંતે કવિ શું કહે છે -

‘છાશ રોટલો ગયાં વસૂકી ગામ જવાની હઠ છોડી દે માટીએ પણ માયા મૂકી ગામ જવાની હઠ છોડી દે’

જે ગ્રામજીવનનું રાષ્ટ્રીય ખાણું ‘છાશ ને રોટલો’ હતું તે હવે વસૂકી ગયું છે. હવે એ છાશ ને રોટલો ક્યાં જઈને શોધવું? અને ઉપરથી હવે તો માટીએ પણ માયા મૂકી દીધી છે. હવે એ માટીમાં પણ પહેલાં જેવી મમત નથી રહી... માટે હવે જીવ. તું એ ગામ જવાની હઠ છોડી દે.

અહીં કવિની અંદર હજીયે વર્ષો પહેલાનો એ ‘ગ્રામજન’ જીવે છે. યુનિવર્સિટીમાં હજારો વિદ્યાર્થીઓએ ઉચ્ચ શિક્ષણ આપતા કવિ પ્રોફેસર છે પણ એમની અંદરનું સત્ત્વ તો એ ‘ગામડું’ જ છે. એ ગામડાની માટી સાથે એમનો ‘પૂળસંબંધ’ છે. એમના સ્વાદનું સત્ત્વ તો ‘રોટલો’ જ છે. એમની ઉચ્ચ પરિષદ તો ‘ઓટલો’ અને ‘ચોરો’ જ છે. એમને મન ભાષાનું શ્રેષ્ઠ મૂલ્ય તો ‘ગ્રામબોલી’ ખોવાઈ ગયાની તીવ્ર પીડા કવિને મન છે. અને તેથી

અનુસંધાન પાના નં. ૭ પર

મોટી સરકારનું ‘આર્થિક રીનોવેશન’ - ઈરાદો નેક, તૈયારીઓ અપૂરતી...!!!

જે દેશમાં રોકડમાં વહેવાર અંદાજે ૮૦% જેવો થતો હોય એ દેશમાં ૫૦૦-૧૦૦૦ જેવી મોટી નોટોને અચાનક બંધ કરવાનું પગલું હિંમત અને દુરંદેશી સાથે લેવું પડે. ૮મી તારીખની રાતની એ જાહેરાતને આજે ૧૦ દિવસ જેવું થવા આવ્યું છે અને નોટબંધીના મિશ્ર પ્રત્યાઘાતો મળતા થયા છે. પ્રધાનમંત્રીના એ આકરા પગલાની સીધી અસર અત્યારે તો કાળાનાણા પર સચોટ થઈ હોય એવું લાગે છે. યુપી અને બીજા રાજ્યોની આવી રહેલી ચૂંટણીમાં વપરાનારા બ્લેકમનીને બ્રેક લાગી ગઈ છે. બને કે ભાજપના અમુક વર્ગને આની જાણ હોય પણ વિપક્ષો લીટરલી આ બાબતે ઊંઘતા ઝડપાઈ ગયા છે અને મમતા, લાલુ, મુલાયમ કે માયાવતી જેવાની બોખલાહટનું એક કારણ એ પણ છે જ. જે દેશમાં એક બેઠક પર ચૂંટણી લડવાનો ખર્ચ મીનીમમ ૧૦ કરોડ જેવો આવતો હોય ત્યાં વિચારો કે પગલું કેટલું ઘાતક નીવડી શકે છે. હવાલા અને દાઉદ જેવા ડોન પણ અત્યારે ટેન્શનમાં હશે જ. નો ઝાડઉટ આટલા મોટા દેશમાં બાહ્ય નજર રાખવી શક્ય ના હોય ને આ કબાડીયાઓએ કેક નુસ્તો તો ક્યાં જ હશે પણ એ કેટલો સફળ થયો એ તો ૩૧ પછી જ ખબર પડશે. કાશ્મીર અને આતંકવાદમાં વપરાતા નકલી નાણા પસ્તી થઈ ગયા છે. આ અને આવું જે કાઈ પણ થઈ રહ્યું છે એનું કારણ એક જ છે અને એ છે મારા તમારા જેવા ઈમાનદાર લોકોએ બેક પર લગાવેલી લાઈનો. પ્રજાએ તો સરકારનો બોલ એકી અવાજે વધાવી લીધો છે પણ સખેદ નોંધવું પડે કે આટલા મોટા દેશમાં આવડી મોટી જાહેરાત લાગુ કરતા પહેલા જે હોમવર્ક થયું જોઈએ એ ક્યાંકને ક્યાંક ઓછું દેખાઈ રહ્યું છે પરિણામે અત્યારે તકલીફ એક જ છે કે સુકા ભેગું લીધું પણ બળે એ ત્યાયે આ કાળાનાણાના આખલાને

નાથવાની કોશિશ કરતી સરકારના પ્રયત્નોમાં આમ આદમીના નિર્દોષ ઝાડનો ખો નીકળી રહ્યો છે...! પેલા કરોડોના કાળાનાણાની સાથે સાથે મારી ને તમારી મહેનતની કમાઈના ૩ કે ૫ લાખ પણ કાળાનાણામાં ના ગણાઈ જાય એ જોવાની સરકારની ફરજ બની રહેશે, એમ છતાં પણ કાળું અને નકલી નાણાની આ નાગચૂડથી જો સદંતર છુટકારો મળતો હોય તો કતારમાં ઉભેલો આમ-આદમી હજુ વધુ દિવસો પણ કતારમાં ઉભા રહેવા હસતા મોઢે તૈયાર છે જ...!!!!

૮ મી નવેમ્બરે વડાપ્રધાને રાષ્ટ્રને સંબોધિત કરવાનું શરૂ કર્યું ત્યારે એ જીવંત પ્રસારણ જોઈ રહેલા આ લખનાર સહીત અનેકો દર્શકોને રતીભર પણ કલ્પના નહોતી કે આ સંબોધન પૂરું થયા પછીથી ભારત અને ભારતના નાગરિકોની એક નવી જ કસોટી શરૂ થવાની છે અને સાથે સાથે દાવ પર લાવવાની છે મોટી સરકારની પ્રતિજ્ઞા પણ. ૫૦૦ અને ૧૦૦૦ની નોટ મોટી સાહેબના એક જ બોલ પર ધરમૂળથી ચલણમાંથી નાબૂદ થયાને આજે આ લખ્યા છે ત્યારે શુક્રવારે લગભગ ૧૦ દિવસ થવા આવ્યા છે અને આ દસે દસ દિવસમાં ભારતની તાસીર દિવસે દિવસે નવીનવી કરવટ લઈ રહી છે. મોટી સરકારનો માસ્ટર સ્ટ્રોક કહી શકાય એવો આ નિર્ણય એકદમ નવો અચાનક લેવાયો હોય એવું હરગીઝ ના હોય શકે કેમકે નકલી ચલણી નોટો અને કાળાનાણાનું એક સમાંતર વિષયક દેશને વર્ષોથી ફોલી ખાઈ રહ્યું છે એમાં કોઈ શક છે જ નહિ અને ઉપરથી આતંકવાદી પ્રવૃત્તિઓમાં ફેક ચલણનું વિષયક વધતું ચાલ્યું હતું આનો અંદાજ તમને એ વાત પરથી આવી શકશે કે છેલ્લા ૩ મહિનામાં એકલા દિલ્હીમાંથી જ અંદાજે ૩૬ કરોડનું નકલી ચલણ

પકડાયેલું. પાકિસ્તાન અને નેપાળ તેમજ બાંગ્લાદેશની બોર્ડર ૨૪ x ૭ આ જ કામ કરતા હતા - નકલી નોટો ભારતમાં ઘૂસાડો અને ભારતનું અર્થતંત્ર બદલાવ કરો. આ બધી જ ‘બદમાશી’ને નાથવા માટે કચુક નક્કર કરવું જરૂરી બની જ ગયું હતું, સવાલ એ હતો કે સરકારમાં એ કરવાની નૈતિક હિંમત હોવી જોઈએ જે કદાચ આ અગાઉની સરકારોમાં ઓછી અથવા તો નહીવત હતી. જો સરકારની વાત સાચી માનીએ તો દેશમાં અનેકોગણું કાળું અને ફેક નાણું ચલણમાં આવી ગયેલું કે હજુ વધુ આવવાની રાહમાં હતું એવામાં ૧૦ મહિનાની દિમાગી કસરત પછી કાળાનાણા અને નકલી નોટો પર આ ‘સર્જીકલ સ્ટ્રાઈક’ અચાનક જ કરવી જરૂરી બની ગયેલી.

૮ મી નવેમ્બરે થયેલી જાહેરાતો મુજબ તો એમ જ લાગતું હતું કે સહેલાઈથી સરકાર અને જનતા આ મુશ્કેલને પાર પડી દેશે અને ખરેખર દેશનું ભવ્ય થાય એવી આ જાહેરાતને સફળ બનાવશે જ પણ આજે ૧૦ દિવસ પછી અને સરકારના અનેકો પ્રયત્નો છતાં પરિસ્થિતિ ભલે બદલત નથી થઈ પણ એટલી બધી સરળ પણ નથી થઈ એ પણ હકીકત છે. ચાલો એક વાત સાથે સહમત કે ચલણ કેન્સલ કરવાનો નિર્ણય અગાઉથી તો જાહેર કરાય જ નહિ એટલે બની શકે કે સરકારે બધા જ પહેલુઓને ધ્યાનમાં રાખીને જે કાઈ પ્રતિબંધો કે નિયમો બનાવ્યા એ

કદાચ અત્યાર સુધી તો અપૂરતા જ સાબિત થયા છે એમાં કોઈ શક નથી. સરકારે કદાચ એમ વિચાર્યું હશે કે પ્રાથમિક નિયંત્રણો પછી પણ જો પરીસ્થિતીમાં સુધાર ના આવે તો વધુ છૂટછાટો આપીશું અને કમનસીબે આજે ૧૦ દિવસ પછી વધુ છૂટછાટો આપવી જ પડી છે કેમકે હકીકત એ છે કે એક પ્રકારની આ ‘સ્વચ્છ ભારત’ અભિયાનમાં દેશવાસીઓ એકી અવાજે જોડાયેલા તો છે જ પણ આવડા મોટા દેશમાં એકસાથે લાગુ કરવામાં આવેલી આ ‘નોટબંધી’ ના અમલમાં રહેલી ખામીઓની સૌથી વધુ અસર પણ ‘સ્વચ્છતા અભિયાન’ ના આ સ્વયંભૂ સ્વચ્ચેક એવા સામાન્ય નાગરિકોને જ પડી રહેલી છે.

વડાપ્રધાન સહીત સરકારના અનેકો નેતાઓ અને અધિકારીઓએ થોડા દિવસ તકલીફ પડશે એવી વાત કરેલી જ અને રોજ રોજ લેવાતા પગલાઓ એ વાત પણ સૂચવે છે કે સરકાર આમ આદમીને પડતી હાલાકી સમજે પણ છે અને એનો આસન હલ શોધવા સતર્ક પણ છે જ અને ૧૦ નવેમ્બર કરતા આજે ૧૮ નવેમ્બરે હાલતમાં ઘણો સુધારો પણ આવ્યો છે. આમ તો શું છે કે જનરલી મારા કે તમારા ઘરમાં ૧ રૂ ૧૫ હાજર વધુમાં વધુ કેશ ઓન હેન્ડ હોવાની અને અત્યાર સુધીમાં મોટાભાગનાએ એ એકસચેન્જ અથવા ડીપોઝીટ કરીને વિડ્રો કરી ઘણા લીધી જ છે એટલે હવે જે લાઈનો દેખાય છે એ મોટાભાગે કમિશનીયા કે એજન્ટોની વધુ છે જોકે હજુ પણ દેશના ઘણા ભાગોમાં સ્થિતિ ગંભીર બનેલી જ છે. એમાંયે ખાસ કરીને ખેડૂતો અને વેપારીઓની સમસ્યા હજુ યથાવત જ છે. સરકારે એ બાબતે ટૂંક સમયમાં કચુક નક્કર કરવું પડશે કેમકે ખેડૂતો માટે ખરીદ-

અનુસંધાન પાના નં. ૭ પર

